

κόσιοι ἢ καὶ πεντακόσιοι φοιτηταὶ δι' ἐράνου παρασκευάζουσι γενικὴν κατὰ τὴν ἀκριβῆ σημασίαν τῆς λέξεως *συμπόσιον*. Τοῦτο γινόμενον ὑπὸ τὴν προεδρίαν ὠρισμένων προσώπων ἐμπειρῶν ἐκ διαφόρων σωματείων διακρίνεται διὰ τὴν πλήρη αὐτοῦ τάξιν. Κατ' αὐτὸ διανέμονται τὰ ἄσματα, ἅτινα θὰ ψαλῶσιν ἰδιαιτέρως τετυπωμένα μετὰ μεγάλης φιλοκαλίας, προσκαλοῦνται μουσικοὶ ἢ κλειδοκυμβαλισταὶ πρὸς συνοδίαν τῶν ψαλλόντων, ἐκλέγεται δὲ καὶ καπηλεῖον τὸ ἔχον ὄχι κυρίως τὸν εὐρύτερον χῶρον ἀλλὰ τὸν κρείττονα ζῦθον.

Ἐν τοιαύταις δὲ τισι περιπτώσεσι προσέρχονται προσκαλούμενοι πάντοτε καὶ οἱ ὑψηλῆται καὶ καθηγηταί, οἵτινες μετὰ προθυμίας δέχονται τὴν πρόσκλησιν, μέλλοντες τῇ ἐσπέρᾳ ἐκείνῃ ν' ἀναμνησθῶσι τῆς εὐφροσύνου ἡλικίας, καθ' ἣν ἀνώνομοι καὶ ἄγνωστοι ἠδιαφόρου ἀμέριμοι πρὸ τῶν ποτηρίων τοῦ ζῦθου, οὐδόλως σκεπτόμενοι περὶ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν τῷ δρόμῳ τῆς ζωῆς. Οἱ καθηγηταὶ δὲ καὶ πρότερον φιλόφρονες ὄντες πρὸς τοὺς φοιτητάς καὶ καθ' ἑκάστην μετ' αὐτῶν ἄνευ ὑπερηφανείας καὶ κόμπου, ἀλλ' ὡς οἰκεῖοι καὶ πατέρες ἀναστρεφόμενοι, ἔτι μᾶλλον τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ καταλείπουσι πᾶσαν τοῦ ἀξιώματός των ὑπεροχὴν, καὶ ὡς γηραιότεροι φοιτηταὶ ἀμιλλῶνται ἐπὶ τῷ πότῳ, τοῖς ἄσμασι καὶ τῇ εὐθυμίᾳ. Ἡ τιμὴ δὲ τῆς συμμεθέξεως τῶν καθηγητῶν κρατεῖ τὸ πλῆθος ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ σεβασμοῦ καὶ ἐν τῇ ὑψίστῃ ἔτι εὐθυμίᾳ. Τὰ ἄσματα διαδέχονται ἄλληλα, ὅτε μὲν γερμανιστὶ ὅτε δὲ λατινιστὶ. Μὴ νομίσῃ δὲ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ σεμνοτυφία ἢ ὁ σοβαρὸς τῶν καθηγητῶν χαρακτήρ δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς νὰ συμπάλλωσιν ἄσματα ἀναρμόδια τῆς ἡλικίας των. Ἡ ἐσπέρα τὸ καλεῖ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, διὸ καὶ συμπάλλουσι:

Vivant omnes virgines, faciles, formosae,
Vivant et mulieres, bonae laboriosae.

Τὸ ποτεῖον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ὡς ἀκαδημία τις πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἀλωπέκων, ὡς καλοῦσιν ἐν Γερμανίᾳ τοὺς κατὰ πρῶτον ἐν σωματείῳ εἰσερχομένους τοῦ πρώτου ἐξαμήνου φοιτητάς. Ἐνταῦθα μιεῖται ὁ ἀρχαίριος εἰς τὰ μυστήρια τοῦ σπουδαστικοῦ βίου ὑπὸ τῶν πεπειραμένων καὶ ἐν ὅλαις ταῖς ἐκ τοῦ ζῦθου κακίαις γεγηρακότων φοιτητῶν. Ὁ φιλομαθὴς νέηλος διδάσκεται κατὰ μέθοδον ἀξίαν νὰ συστηθῆ εἰς τοὺς πλείστους παιδαγωγούς, πῶς δεῖ πίνειν, ἀπομειθεῖν, ἐρᾶν, δανεῖζεσθαι χρήματα, δέξιν τοὺς νυκτοφύλακας, ἀποφεύγειν τὰς παραδόσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν τῷ ποτεῖῳ ἐπίσης ἀκούει καὶ τὴν εὐγενῆ ἐκείνην κορακιστικὴν τῶν φοιτητῶν γλώσσαν, ἣτις συνίσταται ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκ πλήθους λέξεων καὶ φράσεων ἀπὸ τῶν

ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων, ὧν παραλλάσσουσι τὴν σημασίαν, σχηματίζοντες ἐνίοτε τὰς γελοιοδεστάτας παρωδίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ πολυαριθμῶν ἐκφράσεων καὶ ποιητικῶν περιγραφῶν εἰλημμένων ἐκ τῆς φαντασιώδους γλώσσης τῶν ἀνατολικῶν λαῶν, τόσῳ σκοτεινῶν δὲ καὶ ἀκαταλήπτων εἰς τοὺς μὴ φοιτητάς ὅσῳ εἶνε εἰς τοὺς αἰ παραδόσεις τῆς φιλοσοφίας. Τίς ἀμύητος δύναται π. χ. νὰ ἐνοήσῃ ὅτι ἡ λέξις «βρύον» σημαίνει ἀργύριον καὶ ὅτι «σκαῦπα» σημαίνει δεσποινίς;

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀρχεται τὸ τελευταῖον συμπόσιον, ὁ ἀπόποτος (*Exkneipe*) μετ' ἀκρατῆτος ἐλευθεριότητος. Τότε οἱ ἀστεῖμοι, αἱ παραπαίουσαι κινήσεις καὶ αἱ ἀνοησῖαι φθάνουσι τὸν ὑψιστον αὐτῶν βαθμόν. Τὰ πάντα εἰσὶν ἐπιτετραμμένα· αἱ μωρότεροι πράξεις, τὰ τερατωδέστερα παίγνια, οἱ δηκτικώτατοι ἀστεῖμοι, οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσιν οἰανδήποτε εὐγενῆ κυρίαν εἰς μαρμαρώδη λιποθυμίαν, πάντα ταῦτα προκαλοῦσι γέλωτα ἡμηρικὸν καὶ θορυβωδέστατον καὶ θυελλώδη συμμέθεξιν. Ἄλλ' αἴφνης μετὰ φρίκης ἐπέρχεται τὸ τέλος, διότι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ψιθυρίζεται ἡ ἀπαισία φράσις ὅτι «ἡ πηγὴ ἐστέρησεν». Ἄπας ὁ ζῦθος τοῦ καπηλείου ἐπόθη! Ἄν δὲ αἱ ὠρυγαὶ καὶ ὑλακαὶ τοῦ μαινομένου ὄχλου τῶν λεηλατούντων καὶ διαρπαζόντων φρονέων Βεδουίνων ἀντήχῃ φρικωδῶς εἰς τοὺς ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς Ἀλεξανδρείας κερυμμένους, ἔτι μᾶλλον φρικαλεώτερον ἀντηχεῖ εἰς τὰ ὄτα τοῦ διψῶντος ἔτι σπουδαστοῦ ἡ φράσις τῆς στειρεύσεως τῆς πηγῆς. Οὕτω δεινὸν καταρωμένος καὶ ὑβρίζων μεγαλοφῶνως καταλείπει ὁ σπουδαστὴς τὸ καπηλεῖον καὶ ἄδων καὶ θορυβῶν σπεύδει βραδέως πρὸς τοὺς ἐφεστῖους θεούς.

Ἐλπίζων, ἀναγνώστᾳ μου, νὰ δυνηθῆς νὰ παρακολουθήσῃς αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἀφόβως μέχρι τῆς κατοικίας του εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἐστίας σὲ διαβεβαιῶ συγχρόνως μετ' ὄρκου ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀδελφικὴ πόσις τελεῖται καθ' ἑκάστην ὑφ' ἑκάστου σωματείου καὶ ὅτι παραλλάσσει ἐνίοτε, ἀλλασσομένου μόνον τοῦ καπηλείου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μονοτονίας.

[Ἐπειτα συνέχεται].

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἀλήθεια, Ἄννα, ἔλεγε πρὸς φίλην τῆς ἡ Κε Σ*, ἄρτι ἐλθοῦσα ἐκ Σύρου, πῶς κατῳρήσασαι καὶ γλύτωσαι ἀπὸ ῥεῖνον τὸ γελοῖο τὸν Νικολάκη πού σὲ ἐτριγύριζε πρόπερσι ὅταν ἤμουν πάλι ἐδῶ;

— Μπᾶ, καὶ μὲν, μὲ τὴν μεγαλειτέρα εὐκολίαν . . . τὸν ἐστεφανώθηκα!

*
**

Ὁ ἀργός καὶ φλύαρος δὲν πρέπει ποτὲ νὰ θαυμάζῃ ὅτι μᾶς ἐνοχλεῖ ἡ ἐπίσκεψίς του, σκεπτόμενος ὅτι τὴν τιμὴν αὐτῆς τῆς ἐπισκέψεως ὀφείλομεν εἰς τὸ ὅτι ἠνωλεῖτο μὲνων μόνος του. Ὁ τοιοῦτος κἀθηται εἰς ἓν μέρος μέχρις οὐ ἐπισωρευθῆ ἔν αὐτῷ ἀβάστακτον φορτίον ἀνίας, καὶ ἔπειτα σηκώνεται ὁ φίλος ἵνα ὑπάγῃ νὰ διανείμῃ τὸ φορτίον αὐτὸ εἰς τοὺς φίλους του.

*
**

Εἷς φίλος μας, ἐπισκέφθη προχθὲς τὸ νεκροταφεῖον, ὅπου βλέπων εἰς πλείστους τάφους ἐπιγραφὰς τοιαύτας: *Σύζυγος ἀγαθός, πιστὴ καὶ ἀφρωσιωμένη σύντροφος τοῦ βίου, σύνευρος ἐρατεινῆ, φίλιτατος ἀνδρῶν, κτ.λ.*

— Ἀναμφιβόλως, ἐσκέφθη, ἐδῶ μέσα ὑπάρχουν τὰ καλλίτερα ἀνδρόγυνα!

*
**

Ὁ νέος Κίμων, τὸν ὁποῖον οὐδεμία θυσία δύνανται νὰ πτοήσῃ, ἔστυρεν ἐσχάτως *τραβηκτικὴν* εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς του διὰ ἱκανῶς στρογγύλον ποσόν.

Ὁ μπαμπᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἀρέσκουν πολλὰ τοιαῦτα ἀστειότητες, προσκαλεῖ τὸν παραλυμένον υἱόν του, καὶ ἀπευθύνει πρὸς αὐτὸν τὴν βραχέϊαν ταύτην ἀλλὰ εὐγλωττον παραίνεσιν:

— Πῶς, ἄθλιε! Ἔτσι *τραβᾶς* ἐπάνω εἰς τὸν πατέρα σου; αὕτη εἶνε ἀρχὴ πατροκτονίας!

*
**

Διὰ τὸν ὑπουργὸν τὸν ζητοῦντα νὰ ἀυξήσῃ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους:

Ἐπάρχουσι δύο εἰδῶν φόροι τῶν ὁποίων ἡ εἴσπραξις θὰ ἦτο εὐκολωτάτη: ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ωραιότητος καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς εὐφυΐας. Τοὺς φόρους τούτους προθύμως θὰ ἔσπευδον νὰ πληρώσωσιν ὅλοι οἱ φορολογούμενοι, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι θὰ ἔσπευδον περισσότερον, οἱ ὅποιοι θὰ εἶχον ὀλιγωτέραν ὑποχρέωσιν πρὸς τοῦτο.

*
**

Κομφὸς νεανίας, οὐδὲν ἄλλο ἐφόδιον ἔχων ἢ τὰ 25 ἔτη του, ἠράσθη νεανίδος πλουσίας. Ἰδὼν ὅτι ἡ νέα ἀνταπεκρίνετο εἰς τὸ αἰσθημά του, ἔλαβε τὸ θάρρος μίαν ἡμέραν νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά της παρὰ τοῦ πατρὸς της.

— Ποία εἶνε ἡ κατάστασίς σας; ἐρωτᾷ ὁ πατήρ.

— Δὲν ἔχω περιουσίαν.

— Ἀλλὰ, τουλάχιστον, ποῖαι εἶνε αἱ ἐλπίδες σας;

— Νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔχω παρὰ μίαν ἐλπίδα: νὰ κλέψω τὴν κόρην σας καὶ νὰ

τὴν στεφανωθῶ, ἐὰν ἀρνηθῆτε νὰ συναινέσητε εἰς τὸν γάμον μας.

*
**

Εἷς μάγκας πρὸς ἀμαξηλάτην μὲ κενὴν τὴν ἄμαξαν:

— Ἀμαξᾶ εἶσαι ἄλυθρος;

Ὁ ἀμαξηλάτης. — Ναί.

Ὁ μάγκας. — Γιατὶ δὲν ἄπαντρεύεσαι;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ κληρονομία ὀνόματος ἐνδόξου τότε μόνον θὰ εἶχε τινὰ ἀξίαν, ἐὰν ἔ ἀποθνήσκων ἡδύνατο διὰ διαθήκης νὰ ἀφήσῃ εἰς τοὺς κληρονόμους του καὶ τὰς ἀρετάς του, τὸ πνεῦμά του, τὴν σοφίαν του, ὡς ἀφίνει εἰς αὐτοὺς τὰ κτήματά του καὶ τὰ πλοῦτή του.

Ὁ ἄνθρωπος, οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐντρέπεται νὰ δηλολογή τὴν πλάνην του· διότι ἡ δημολογία ὅτι ἐπλανήθη δηλοῖ ὅτι ἐγένετο σωφώτερος ἢ ὅσον ἦτο πρότερον.

Εἶνε συνετὸν νὰ ἐρωτῶμεν ἐνίοτε τὸ παρεθλόν μας· διότι αἱ ἀπαντήσεις αὐτοῦ ἀποτελοῦσιν ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἀποκαλοῦμεν *πειρα* τοῦ βίου.

Εἶδες βεβαίως ποτὲ ἀγελάδα, ἥτις, ἀφοῦ ἀφέθη ἡσυχος νὰ τὴν ἀμέλξωσι, στραφεῖσα ἀνέτρεψε τὸ δοχεῖον, ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ γάλα. Πρὸς αὐτὴν ὁμοιάζει ὁ ἄνθρωπος ὁ πράττων ἀγαθὴν τινα πράξιν μὲ δυσαρέσκειάν του.

Οἱ γέροντες βαίνουν εἰς ἀπάντησιν τοῦ θανάτου, ὁ θάνατος ἔρχεται εἰς ἀπάντησιν τῶν νέων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν 24 Νοεμβρίου θὰ συμβῆ διὰ τελευταίαν φοράν μέχρι τοῦ 2004, διάβασις τοῦ δίσκου τῆς Ἀφροδίτης πρὸ τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου. Τῆς διαβάσεως ταύτης θὰ εἶνε μόνον ἡ ἀρχὴ ὀρατὴ ἐν Εὐρώπῃ, μόνον δ' ἐν τῇ Ν. Ἀμερικῇ θὰ ἦνε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ὀρατὴ.

Διὰ τὰς Ἀθήνας αἱ φάσεις τοῦ φαινομένου εἶνε αἱ ἐξῆς: πρώτη ἐξωτερικὴ ἐπαφὴ τῶν δύο δίσκων εἰς τὰς 3,31'54" μ.μ. πρώτη ἐσωτερικὴ 3,52',25", μέσου χρόνου Ἀθηῶν.

Ἡ ἐπαφὴ θὰ γείνη εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ Ν. Α. τεταρτοκυκλίου τοῦ δίσκου τοῦ ἡλίου.